

200703350/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/48992 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 16 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

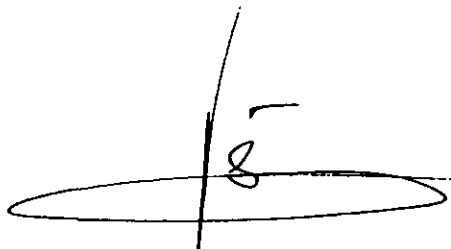
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

395.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

I

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevensittingsplaats Zwolle

sector bestuursrecht

enkelevoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 05/48992

AFSCHRIFT

UITSpraak

inzake:

geboren op :
van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer 0107.05.8073,
gemachtigde: mr. P.P.M. Mol, advocaat te Amersfoort,
eiser,

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. H. M. Pascha, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 5 juli 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Eiser is in dat verband gehoord op 6 juli 2001, 8 juli 2001, 17 augustus 2001 en 16 mei 2003. Op 17 augustus 2004 is door de Minister van Buitenlandse Zaken op verzoek van verweerder een individueel ambtsbericht uitgebracht. Op 19 oktober 2004 heeft verweerder naar aanleiding van de aanvraag een voornemen tot afwijzing kenbaar gemaakt. Namens eiser is op 13 september 2005 een zienswijze naar voren gebracht.

Bij besluit van 6 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

- 1.2 Bij brief van 2 november 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 1 december 2005. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 14 december 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat eiser toerekenbaar onvoldoende reisdocumenten of bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag heeft overgelegd, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

regnr: Awb 05/48992

-2-

Voorts wordt, gelet op het individuele ambtsbericht van 17 augustus 2004, geen geloof gehecht aan eisers verklaring dat hij door de Turkse autoriteiten wordt gezocht vanwege politieke activiteiten voor de jongerenorganisatie TMLGB de communistische beweging TKP(ML) en de kranten Halkin Günüğü en Devrimci Demokrasi.

Eisers stelling dat hij door de Turkse autoriteiten wordt gezocht in verband met ontduiking van de dienstplicht kan evenmin leiden tot een geslaagd beroep op vluchtelingenschap. Eiser voldoet niet aan de voorwaarden zoals gesteld in paragraaf C1/4.2.12 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). Niet gebleken is dat personen van Koerdische afkomst in Turkije zwaarder dan anderen worden gestraft voor dienstweigering. Eiser heeft bovendien niet aannemelijk weten te maken dat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft tegen de militaire dienstplicht. Het enkel behoren tot de Koerdische bevolkingsgroep is onvoldoende om te kunnen oordelen dat sprake is van gegronde gewetensbezwaren.

Het overlijden van eisers broer leidt evenmin tot vluchtelingenschap. Van zogenoemde 'family related persecution' is niet gebleken. Verweerder overweegt in dit verband dat blijkens eisers eigen verklaringen de dood van zijn broer geen reden is geweest om het land van herkomst te verlaten.

In het op 15 november 2006 ingediende verweerschrift heeft verweerder aangegeven zich niet langer op het standpunt te stellen dat eiser toerekenbaar documentloos is. Voor het overige wordt het standpunt zoals weergegeven in het bestreden besluit gehandhaafd.

- 2.3 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn asielaanvraag onder meer een vonnis van de Staatsveiligheidsrechtbank te Istanbul, gedateerd 12 april 2002 overgelegd, waarin Tevhide Akinci, eigenaar/hoofdredacteur van een Turkse krant, wordt veroordeeld voor het publiceren van artikelen van de hand van Halil Hidir Degirmenci. Volgens eiser is de naam van de schrijver van de artikelen onjuist in het vonnis vermeld en wordt feitelijk bedoeld op eiser. Eiser heeft voorts een brief overgelegd van mevrouw Fatma Gül Yolcu, advocate te Istanbul, waarin wordt verklaard dat Ali Kamer Degirmenci de schrijver is van de artikelen waarop wordt gedoeld in het vonnis van de Staatsveiligheidsrechtbank.

Verweerders standpunt dat geen geloof wordt gehecht aan eisers verklaring dat hij wordt gezocht wegens politieke activiteiten is met name gebaseerd op het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse zaken van 17 augustus 2004, waarin onder meer is aangegeven dat onderzoek heeft uitgewezen dat eiser wordt gezocht in verband met ontduiking van de dienstplicht, dat hij niet wordt gezocht in verband met zijn vermeende activiteiten voor de krant Devrimci Demokrasi, noch voor andere vermeende politiek gerelateerde activiteiten, en dat hij ook niet eerder is veroordeeld. Het ambtsbericht vermeldt verder dat niet met zekerheid is vast te stellen of eiser dezelfde persoon is als de in het vonnis van 12 april 2002 genoemde

Het onderzoek heeft wel uitgewezen dat een persoon met deze naam niet wordt gezocht, ook niet in verband met het vonnis dat betrekking heeft op of met de activiteiten op grond waarvan zij werd veroordeeld in dat vonnis.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen geloof kan worden gehecht aan eisers vorenbedoelde verklaringen. Hetgeen van de zijde van eiser is aangevoerd biedt geen zodanig concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 17 augustus 2004, dat verweerder zijn standpunt daarop niet zou hebben kunnen baseren. Uit het ambtsbericht valt op te maken dat het onderzoek heeft uitgewezen dat noch eiser noch een persoon met de naam wordt gezocht in verband met vermeende politiek gerelateerde activiteiten. Niet valt in te zien dat de in het ambtsbericht vermelde conclusies qua procedure en inhoud niet op zorgvuldige wijze tot stand zouden zijn gekomen. Verweerder heeft zich bovendien op het standpunt kunnen stellen dat de brief van de advocate Fatma Gül Yolcu niet kan worden beschouwd als informatie, afkomstig uit een objectieve bron. Aldus bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerders standpunt berust op een gebrekkige motivering.

regnr: Awb 05/48992

-3-

- 2.4 De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat ook het overlijden van eisers broer niet leidt tot vluchtelingenschap, nu niet is gebleken dat eiser vanwege problemen die zijn broer heeft ondervonden zelf ook zwaarwegende problemen heeft ondervonden, dan wel dat aannemelijk is dat hij in de toekomst dergelijke problemen zal krijgen.
- 2.5 De rechtbank overweegt met betrekking tot eisers stelling dat hij wegens dienstweigering als vluchteling moet worden aangemerkt als volgt.
Op grond van het beleid van verweerder zoals neergelegd in C1/4.2.12 Vc 2000 kan als vluchteling worden aangemerkt een deserteur of dienstweigeraar, die:
- vanwege zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde groep of zijn politieke overtuiging gegronde vrees heeft voor onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie;
 - tot zijn weigering is gekomen omdat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft die zijn gebaseerd op een godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging en er in de staat van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen, of
 - tot zijn weigering is gekomen omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap of omdat hij een gegronde vrees heeft dat hij in een conflict zal worden ingezet tegen zijn eigen volk of familie.

Niet in geschil is dat eiser dienstplichtig is en dat hij in Turkije wordt gezocht wegens ontduiking van de dienstplicht.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij valt onder de b- dan wel de c-categorie.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser onvoldoende aannemelijk heeft weten te maken dat hij dienst heeft geweigerd wegens ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren en dat het beroep op de b-categorie om die reden faalt. Het enkel behoren tot de Koerdische bevolkingsgroep is daartoe onvoldoende. Voorts is uit de eiser afgelegde verklaringen niet voldoende aannemelijk geworden dat hij zich in zodanige mate betrokken voelt bij de Koerdische zaak, dat gesproken zou kunnen worden van 'inner and profound feelings of attachment' met de Koerdische bevolkingsgroep.

Verweerder heeft voorts kunnen overwegen dat eisers beroep op de c-categorie faalt, omdat niet aannemelijk is gemaakt dat hij tot zijn dienstweigering is gekomen vanwege een participatie in militaire acties die door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag worden beschouwd of die in strijd zijn met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict. De acties van het Turkse leger tegen de PKK in Zuidoost-Turkije worden internationaal niet als zodanig beschouwd. Daarnaast volgt uit de algemene ambtsberichten inzake Turkije dat de kans op plaatsing in Zuidoost Turkije van dienstplichtigen afkomstig uit die regio in zijn algemeenheid zeer gering is.

Eisers stelling dat hij in aanmerking dient te komen voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, omdat dat hij vanwege zijn dienstweigering in Turkije vervolgd zal worden, kan gelet op het vorenstaande geen doel treffen.

- 2.6 Het is – mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen – niet aannemelijk dat eiser gegronde reden heeft aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering en wel aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
De rechtbank is voorts met verweerder van oordeel dat eisers beroep op artikel 2 Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden geen doel kan treffen, reeds omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn leven in het land van herkomst wordt bedreigd.
- 2.7 Er is dus geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven.

regnr: Awb 05/48992

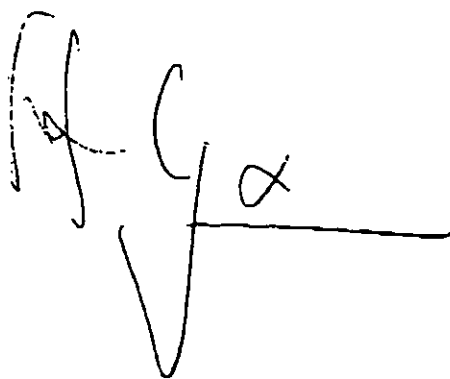
-4-

- 2.8 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.9 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in tegenwoordigheid van mr. L.J.C. Hangx als griffier in het openbaar uitgesproken op 14 mei 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

14 APR 2007
VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

VAN DEN AKKER & MOL ADVOCATEN

mrw mr A.P. van den Akker
mr P. P. M. Mol

Joh. Bosboomstraat 23
3817 DP Amersfoort

correspondentie:
postbus 23
3800 AA Amersfoort

telefoon 033 - 465 36 33
telefax 033 - 465 42 45

Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
(hoger beroep Vreemdelingenzaken)

Fax: 070 - 365 13 80

Amersfoort : 14 mei 2007

Uw referentie :
Awb nr. : 05 / 48992 BEPTDN GR
IND-nr. : 0107-05-8073
Ons kenmerk : PP/8623

HOGER BEROEPSCHRIFT van

RAAD VAN STATE	
14 MEI 2007	
ZAAK	20970 3350
AAN	13
BEHANDELD DOOR	RAE

1671-A

wonende te AZC Dongen,
geboren op
van Turkse nationaliteit,

die in deze zaak woonplaats kiest te Amersfoort aan de Joh. Bosboomstraat no. 23 (Postbus 23, 3800 AA) op het kantoor van advocaat en procureur mr P.P.M. Mol, die hierbij verklaart bepaaldelijk door zijn bovengenoemde cliënt te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift en als gevolmachtigde zal optreden met het recht van vervanging.

(Het griffiegeld kan in deze zaak worden afgeboekt van het rekening-courant nummer van mijn kantoor)

Cliënt komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle, van 16 april 2007, verzonden op 16 april 2007, (Awb-nummer: 05/48992), waarvan bijgaand een kopie wordt overgelegd. Bijlage

In deze uitspraak wordt het beroep dat appellant op 2 november 2005 had ingesteld tegen het afwijzende besluit van de IND van 6 oktober 2005 door de rechtbank ongegrond verklaard.

Achtergrond

Appellant verzocht op 5 juli 2001 om een verblijfsvergunning asiel in ons land.

Op 17 augustus 2004 bracht de Minister van Buitenlandse Zaken op verzoek van de IND een individueel ambtsbericht uit.

Op 19 oktober 2004 bracht de IND een Voornemen uit tot afwijzing van de asielaanvraag. Appellant bracht hiertegen op 16 november 2004 een Zienswijze naar voren.

Bij besluit d.d. 6 oktober 2005 wees de IND de asielaanvraag af. Het daartegen door appellant op 2 november 2005 ingestelde beroep werd door de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats te Zwolle, op 16 april 2007 ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak richt zich dit hoger beroepschrift.

Appellant overlegt hierbij een kopie van:

- de aanvullende gronden op het beroepschrift 1 december 2005; Bijlage
- pleitnotities d.d. 14 december 2006. Bijlage

Hij verzoekt uw Afdeling bestuursrechtspraak om de inhoud van deze stukken en tevens van al hetgeen door hem dan wel namens hem in eerdere aanleg naar voren is gebracht als volledig herhaald en ingelast te beschouwen in dit hoger beroepschrift. Bijlagen

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.3 (derde alinea) overwogen: "Hetgeen van de zijde van eiser is aangevoerd biedt geen zodanig concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 17 augustus 2004, dat verweerder zijn standpunt daarop niet zou hebben kunnen baseren. Uit het ambtsbericht valt op te maken dat het onderzoek heeft uitgewezen dat noch eiser noch een persoon met de naam [] wordt gezocht in verband met vermeende politiek gerelateerde activiteiten." Deze conclusie van de rechtbank mist volgens appellant voldoende feitelijke grondslag.

Toelichting

Appellant heeft in zijn Zienswijze van 16 november 2004 gedetailleerd commentaar geleverd op zowel de inhoud van het ambtsbericht van 17 augustus 2004 als op de conclusies die de IND in haar Voornemen van 19 oktober 2004 aan dit ambtsbericht heeft verbonden. Kortheidshalve mag hij uw Afdeling bestuursrechtspraak wijzen op de pagina's 2, 3 en 4 van deze Zienswijze waarvan hij u verzoekt deze hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Wat het ambtsbericht betreft richtte zijn kritiek zich met name op de antwoorden die erin staan gerubriceerd onder *Vraag 5* en *Vraag 6*.

In deze antwoorden gaat het ambtsbericht (onder andere) in op een door cliënt in de asielprocedure overgelegd origineel vonnis onder nummer 2002/89 van de Staatsveiligheidsrechtbank te Istanbul.

Uit dit vonnis blijkt dat een zekere [] door de Staatsveiligheidsrechtbank wordt aangemerkt als verantwoordelijke auteur van een aantal krantenartikelen die 'dermate van aard zijn dat zij de nationale veiligheid kunnen verstoren'.

Appellant heeft zowel in de Zienswijze als in zijn brief aan de IND van 7 mei 2003 al uitvoerig gemotiveerd gesteld dat zijn naam in het vonnis van de Staatsveiligheidsrechtbank abusievelijk staat vermeld als Mevrouw Fatma Gül Yolcu, advocate aangesloten bij de Orde van Advocaten te Istanbul, heeft de stelling van appellant in een brief bevestigd en gemotiveerd gesteld dat met appellant wordt bedoeld.

In het ambtsbericht staat ad *Vraag 6*: "Of betrokkene dezelfde persoon is als de in het vonnis genoemde is niet met zekerheid vast te stellen."

De IND heeft uit dit ambtsbericht de conclusie getrokken dat de in het vonnis genoemde persoon niet wordt gezocht (Voornemen, pagina 3, derde alinea).

Appellant heeft deze conclusie op zichzelf niet weersproken (zie Zienswijze, pagina 4, derde alinea). Het ambtsbericht had zijns inziens echter geen antwoord dienen te geven op de vraag of een persoon met de naam wordt gezocht, maar op de vraag of de schrijver van de bedoelde krantenartikelen wordt gezocht.

Nu uit het vonnis van de Staatsveiligheidsrechtbank onomstotelijk blijkt dat de aldaar genoemde schrijver van de krantenartikelen zich aan zeer ernstige strafbare feiten heeft schuldig gemaakt en het ambtsbericht ten aanzien van appellant stelt: "of betrokkene dezelfde persoon is als de in het vonnis genoemde is niet met zekerheid vast te stellen", had de rechtbank in navolging van verweerder daaruit niet meer de conclusie kunnen trekken dat appellant in Turkije niet wordt gezocht voor deze activiteiten. Het ambtsbericht lijdt immers aan innerlijke tegenstrijdigheid.

Ondanks de door appellant gemotiveerde weerspreking van de door de IND getrokken conclusies in het Voornemen, stelt de IND in het bij de rechtbank bestreden besluit echter dat 'betrokkene en zijn gemachtigde zich in deze louter hebben uitgelaten in nader geconcretiseerde speculaties en vermoedens' (pagina 2, laatste alinea).

De rechtbank heeft de IND in de bestreden uitspraak gevolgd in haar oordeel omtrent de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Appellant is op grond van het hierboven aangevoerde echter van mening dat de rechtbank niet op deugdelijke gronden de conclusie heeft kunnen trekken dat 'hetgeen van de zijde van eiser is aangevoerd geen zodanig concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 17 autoriteiten 2004, dat verweerder zijn standpunt daarop niet zou hebben kunnen baseren'.

Grief 2

Met haar hierboven in *Grief 1* geciteerde overweging en het er tevens in rechtsoverweging 2.3 aan toegevoegde oordeel: "verweerder heeft zich bovendien op het standpunt kunnen stellen dat de brief van de advocate Fatma Gül Yolcu niet kan worden beschouwd als informatie, afkomstig uit objectieve bron", heeft de rechtbank, deze stellingen mede gezien tegen al hetgeen appellant voor het overige in de procedure heeft aangevoerd, het toetsingskader miskent dat volgens uw Afdeling in een zorgvuldige asielprocedure dient te worden gehanteerd.

Toelichting

Zowel het UNHCR Handbook als uw Afdeling bestuursrechtspraak hanteren als uitgangspunt dat de asielzoeker veelal niet in staat is en van hem ook redelijkerwijs niet kan worden gevergd dat hij zijn asielrelaas overtuigend met bewijsmateriaal staft.

In het "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status" van de UNHCR zijn in de Paragrafen 195-219 regels neergelegd omtrent een redelijke bewijslastverdeling tussen de asielzoeker en de lidstaat. Volgens de Memorie van Toelichting bij de Vreemdelingenwet 2000 (TK 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40) dienen deze regels ook voor het Nederlandse asielrecht als uitgangspunt te dienen bij de beoordeling van asielverzoeken.

Een en ander is verder uitgewerkt in de Vreemdelingencirculaire in hoofdstuk C1/3.2.2. Nog eens wordt daarin vastgesteld dat de asielzoeker vaak niet in staat zal zijn om sluitend bewijs te leveren. "De aanvrager en de staat hebben dan een gedeelde taak om de feiten vast te stellen".

Ook heeft het bestuursorgaan daarnaast nog een eigen onderzoeksplicht op grond van artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht. "Het dient de nodige kennis omtrent de aangedragen relevante feiten en de af te wegen belangen te vergaren. Dit kan soms inhouden dat de beslisser moet trachten bewijs te vinden dat in het voordeel van de aanvraag werkt".

Gewezen kan verder worden op artikel 5 van de Definitierichtlijn 2004/83/EG dat ook voor Nederland bindend is. Op grond daarvan krijgt de asielzoeker het voordeel van de twijfel als (kort gezegd) zijn relaas samenhangend en aannemelijk is en het in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Volgens uw Afdeling pleegt de Minister het asielrelaas voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

AB Raad van State 27 januari 2003, JV 2003/103 (met noot van mr B.K. Olivier)

AB Raad van State 11 oktober 2004, JV 2004/462 (met noot mr T. Spijkerboer)

Ik meen dat het relaas van mijn cliënt ruim binnen deze criteria valt. Op de eerste plaats blijkt uit het individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 augustus 2004 dat het door appellant overgelegde identiteitsbewijs (nûfus) authentiek is, dat de overlijdensakte van zijn broer authentiek is en dat het vonnis van de Staatsveiligheidsrechtbank (het wordt impliciet erkend) authentiek is. Cliënt wordt inderdaad, zo beaamt het ambtsbericht, gezocht voor militaire dienstweigering.

Daarnaast kan worden vastgesteld dat appellant zeer gedetailleerd op alle vragen van de IND heeft geantwoord. Ook kan worden vastgesteld dat door de IND niet is gesteld dat zijn relaas op hoofdlijnen onaannemelijk is of dat het niet zou stroken met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Nu appellant zijn relaas mede heeft doen ondersteunen met een verklaring van een (bekende) Turkse advocaat die nooit voor appellant is opgetreden en in Turkije volstrekt te goeder faam bekend staat, en nu ook het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 augustus 2004 wijfelend stelt: "of betrokkene dezelfde persoon is als de in het vonnis genoemde is niet met zekerheid vast te stellen", kon de rechtbank in redelijkheid

niet meer het hierboven geschetste uitgangspunt miskennen dat de asielzoeker in een dergelijk geval het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven.

Door zulks wel te miskennen heeft de rechtbank zich begeven buiten de hierboven geschetste kaders die zowel naar internationaal als naar nationaal recht plegen te worden gehanteerd bij het beoordelen van een asielrelaas.

Grief 3

Op onvoldoende deugdelijke gronden heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.6 overwogen dat niet aannemelijk is geworden dat appellant “gegronde reden heeft aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan folteringen dan wel aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen”.

Toelichting

De rechtbank heeft haar oordeel “mede” gebaseerd op “hetgeen hiervoor is overwogen”. Met deze laatste woorden doelt de rechtbank op de rechtsoverwegingen 2.3 (laatste alinea), 2.4 en 2.5 van de bestreden uitspraak. Wat rechtsoverweging 2.3 aangaat wijst appellant kortheidshalve op hetgeen hij daarover reeds in *Grief 1* en *Grief 2* heeft aangevoerd.

In rechtsoverweging 2.5 stelt de rechtbank vast dat niet in geschil is dat appellant in Turkije wordt gezocht wegens ontduiking van de dienstplicht. De rechtbank beperkt zich vervolgens in haar oordeel tot de vaststelling dat eiser’s stelling dat hij op grond van ontduiking van de dienstplicht in aanmerking behoort te komen voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet, geen doel treft.

Met geen woord gaat de rechtbank echter in op de door cliënt uitdrukkelijk aangevoerde beroepsgrond (zie de aanvullende gronden op het beroepsschrift (pagina 3), met verwijzing naar de Zienswijze (pagina 8 en 9) en zie de pleitnotities (pagina 2 en 3) dat hij in Turkije het slachtoffer dreigt te worden van een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Appellant heeft ter ondersteuning van zijn stelling bijvoorbeeld gewezen op het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 juli 2002 (Zienswijze, pagina 8 & 9)

Ter zitting heeft hij nogmaals aandacht gevraagd voor de inhoud van dit ambtsbericht:

“Het kan in individuele gevallen voorkomen dat personen die zich eerder hebben onttrokken aan de dienstplicht te maken krijgen met pesterijen en discriminatoir handelen. (pagina 51)

(...)

Uitgeprocedeerde en teruggekeerde asielzoekers “worden bij de inreis in Turkije gecontroleerd op antecedenten. Wanneer wordt vastgesteld dat iemand zich heeft onttrokken aan de registratie/keuring (...) wordt deze aan een verhoor onderworpen en binnen maximaal 48 uur overgedragen aan de militaire autoriteiten”. (pagina 51)

Appellant heeft daarbij ook gewezen op de uitspraak van de rechtbank te Leeuwarden die er in haar uitspraak van 19 mei 2004 op wijst (zie pagina 8) dat het gezien deze passages in het ambtsbericht alleszins aannemelijk is dat betrokkene bij gedwongen terugkeer zal worden opgepakt en zal worden berecht wegens onttrekking aan de keuring. De rechtbank wijst er vervolgens op dat betrokkene tussen zes maanden en drie jaar gevangenisstraf te wachten staat

onder verzwaarde omstandigheden. Daarbij dient volgens het genoemde ambtsbericht tenminste een tiende van de straf overdag in isolatie te worden doorgebracht.

"De rechtbank is van oordeel dat het isoleren van een gedetineerde, met name als dit langdurig en stelselmatig geschiedt of als het de bedoeling heeft de vrijheidsbeneming te verzwaren, onder omstandigheden kan worden beschouwd als foltering, dan wel als onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing".

De rechtbank wijst daarbij nog op het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van november 2003 met betrekking tot Turkije waaruit blijkt dat foltering in Turkije nog veelvuldig voorkomt. "Ook in gevangenissen komen folteringen en mishandeling voor, zij het in mindere mate dan in voorarrest". (pagina 8 van de uitspraak)

Appellant heeft daarbij tevens gewezen op gelijklopende uitspraken van:

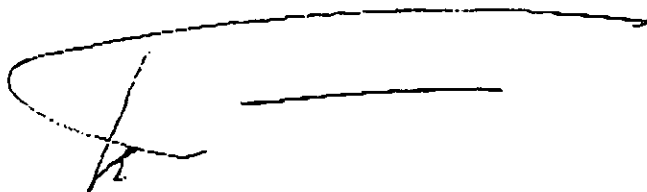
- rechtbank Den Haag 29 maart 2005 (Awb 03/46594), NAV 2005/145;
- rechtbank Arnhem 14 maart 2006 (Awb 05/15911), Update 2006 nr 13.
- rechtbank Den Haag 4 juli 2006 (Awb 05/32005), Vluchtweb (zie boven);

Ondanks deze uitdrukkelijk naar voren gebrachte onderbouwing van zijn vrees het slachtoffer te worden van een behandeling die in strijd moet worden geacht met artikel 3 EVRM, heeft de rechtbank verzuimd om daar gemotiveerd op in te gaan.

Conclusie:

Appellant concludeert tot gegrond verklaring van het hoger beroepschrift en vernietiging van de bestreden uitspraak;

met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

mr P.P.M. Mol
advocaat-gemachtigde